

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus XIII. De nominatione ad dignitatem, vel beneficium
Ecclesiasticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

nere de tempore respondendi, permisso illis spatio; non tamen teneantur necessario eorum consilium sequi, nisi sint consultores in officio, vel administratione, *ex dict. alibi.*

1957. Quæstio est 6. an electus à medietate Compromissariorum, etiam facta publicatione, sed ante electionem solennem, mutato suffragio alteri prius dato, illud sibi ipsi postea dare, & sic electionem suam, alijs consentiendo, complere, & corroborare possit? *Re. id licere non tantum in electione per compromissum, sed in omnibus alijs electionibus, in quibus non servatur forma solennis scrutinijs. Sed advertit, quod, qui se ipsum coeligendo, aliorum suffragijs ad sui electionem accedit, non debeat dicere: coeligo me ipsum, sed: consentio electioni de me facta; sic Abbas in c. cum in jure, cit. n. 6.*

1958. Quæstio est 7. an etiam in negligentia Compromissariorum locus sit devolutioni? *Re. si Compromissarij intra tempus à jure statutum (tres scilicet menses à die vacationis numerandos) per culpabilem negligentiam eligere intermittant, potestatem providendi devolvi ad proximum Superiorem, sibi que compromittentes debere imputare, quod eligendi potestatem in tales contulerint, c. si Compromissarius, 7. de elect. in 6. Si autem intra illud tempus eligant scienter, vel ignoranter indignum, potestas eligendi devolvitur ad compromittentes, nisi etiam ipsi sciverint indignum esse, c. si Compromissarius, cit. §. porro. Si denique intra tempus eligant dignum, sed electus acceptare renuntiat, similiter potestas eligendi redit ad compromittentes; quia ipsi jam functi sunt officio suo. Quid porro dicendum sit, si solum aliqui elegerunt indignum, constat ex jam dictis in præcedentibus, n. 1830.*

ARTICULUS XII.

De electione per viam Spiritus Sancti.

1959. **H**ic modus eligendi etiam dicitur *quasi inspiratio*, & fit, quando Electores omnes, nullo præcedente tractatu de certa persona eligenda, nullo etiam tractatu fraudis, vel simoniæ, quasi Spiritus S. impulsu, uno corde, & ore, in certam personam consentiunt, ut dicitur sæpè cit. c.

quia propter. Hinc vel uno contradicente non valeret; quia non censeretur facta *Deo inspirante.* Nam Spiritus Sanctus, qui ad electionem tam unanimem, & omni privato affectu carentem movisse creditur, omnem ordinem, & modum eligendi supplet. Hæc tamen electionis forma rara est, & vix cognita.

ARTICULUS XIII.

De nominatione ad dignitatem, vel beneficium Ecclesiasticum.

Quid, & quotuplex sit *nominatio* alius, cujus ad vacantem Ecclesiam, constat *ex dict. à n. 1810.* ubi etiam *n. eodem* notavimus, nominationem, qua unus nominat certam personam ad dictum finem; alter autem præsentat, sic, ut alium à nominato præsentare non possit, in re non differre à præsentatione: differt autem ab electione, quod per hanc, ubi acceptata est, acquiratur jus electo per c. *cum inter*, 21. *h. tit.* non autem nominato per c. *quod sicut*, 28. *eod.*

Quæstio est, an valeat consuetudo nominandi duos, vel tres, si fiat erga laicum, ut ille unum ex illis eligat, nomine proprio? *Re. quod talis consuetudo jure reprobata sit, ut diximus tit. de consuetud. & constat ex cit. c. quod sicut, cum juris eligendi incapax sit: ex commissione tamen, & speciali privilegio summi Pontificis tale jus nominandi aliquem, vel aliquos ad Ecclesiam vacantem, Principi laico competere posse, constat ex concessione pluribus facta, ut notat Covarruvias, 4. p. decret. c. 3. §. 5. nu. 9. quamvis autem unus, penes quem manet jus Collegij in ordine ad providendum Prælatuæ vacanti, non possit se ipsum eligere in Prælatum, ut diximus num. 1957. conceditur tamen ei, quod possit nominare aliam personam legitimam, & idoneam in Prælatum. Nam in tali casu jus electionis activæ in ipsum recidit, V. c. *Causam, h. t.**

Quæstio est 2. an in fundatione Ecclesiæ Collegiata, tam sæcularis, quam Regularis, constitui possit eum consensu, & acceptatione Episcopi, ut nominatio Prælati pertinere debeat, vel ad alterius Ecclesiæ Prælatum, vel ad ipsum Patronum, si Ecclesiasticus sit? *Re. quod sic; colligitur*

tur ex c. dilectus, 8. de consuetud. junct. gloss. in c. Nobis, 25. de jure Patron. V. nisi aliter. Eiusmodi enim conditiones de se licitas, nec Ecclesiarum immunitati contrarias, admittit Ecclesia, ut fideles eò promp-
 1963. tiores sint ad pias Ecclesiarum fundationes, c. Praterea, 23. de jure patron. c. 4. Verum, de condit. Apposit. Caterum, licet olim consuetudo fuerit in Ecclesijs, ut ad electionem Episcoporum plebs uniuersa cum Clero convocaretur, ut constat ex epist. 1. cap. 2. Celestini 1. ad Episcopos Galliarum; & Leonis 1. epist. 87. ad Episcop. Viennensem, jus tamen plebis non fuit ad eligendum, sed ad eius testimonium exquirendum de probitate electi, iuxta Scriptur. 1. Timoth. 3. ibi: oportet autem illum & testimonium habere bonum, vel etiam ad aliquem nominandum, deponendo simul de illius probitate, quem Clerus eligeret.

Quæstio est 3. an Prælati, Papam inferioribus, conveniat potestas Laicis concedendi etiam in fundatione Ecclesiarum, ut ipsis competat jus eligendi, vel nominandi Prælatum Ecclesiasticum? R. quod non; Laici enim spiritualia tractare non possunt, c. 2. de Judic. hoc enim cederet in grave præjudicium Ecclesiasticæ immunitatis, cui Prælati Papam inferiores derogare non possunt: at jus eligendi, vel nominandi Prælatum Ecclesiasticum, est jus spirituale; ergo Laicis tale jus concedere non possunt; V. gloss. c. nobis, 25. de jure Patron. V. aliter, c. Sacrosancta, 51. h. t. cum Abbate ibid. nu. 2. Dixi: Prælati Papam inferiores. Nam aliud est de auctoritate Sedis Apostolicæ, per quam utique etiam Laicis tale jus concedi potest; gloss. c. Imperium, 5. dist. 10. & c. super summa, 16. q. 7. V. Ecclesias; & constat concessum Regibus Hungariæ jus nominandi Episcopos, & alios, de quibus V. Layman c. 1. de elect. in 6. nu. 4. Quod autem c. 22. dist. 63. Gratianus dicit, Carolo Magno concessum esse, omnium Ecclesiarum investituram, & c. 23. dist. ead. Ottoni 1. à Leone VIII. concessam esse potestatem investiendi Episcopos, fabulosum esse, rectè probat Layman loc. cit. §. Obiter hic moneo.

1964. Dices: ex hoc sequitur contra dicta, quod Laici possint hoc jus, saltem per immortalem consuetudinem acquirere: nam Laici ex præced. num. possunt tale jus ob-

tinere privilegio Papæ; sed quod obtineri potest privilegio, potest etiam obtineri consuetudine præscripta, saltem immemoriali. Nam hæc habet vim, aut saltem præsumptionem privilegij obtenti, per L. 3. §. ductus aquæ, ff. de aqua quotid. & æstiv. Sed contrarium omnino dicendum est; est enim clari juris, quod jus eligendi non cadat in Laicum, ut dicitur c. cum terra, 13. c. quod sicut, 28. c. quisquis 43. & c. Sacrosancta, 51. h. t. ne quidem consuetudine, cum potius sit corruptela, per c. Massana, 56. eod. Cujus ratio est, quia incapax possessionis, etiam incapax est præscriptionis, per regul. 3. de reg. jur. in 6. ibi: sine possessione præscriptio non procedit; Laicus autem jura spiritualia possidere non potest per c. causam, 7. de præscript. cit. c. Massana, & c. Sacrosancta; ergo nec præscribere; at jus eligendi, vel nominandi, instituendi, & destituendi, est jus spirituale; ergo.

Nec obstat ratio in contrarium. Nam 1965. N. sequelam; ad probat. distinguo min. quod obtineri potest privilegio, potest etiam obtineri consuetudine præscripta, saltem immemoriali, si præscribens sit sine privilegio capax illud possidere, C. secus, N. min. ita Joann Andreas c. 2. de præbend. in 6. prope finem; Felinus c. dilecto, de testibus, nu. 1. & alij. Aliud est, si per famam, vel alia documenta legitima (secluso titulo præscriptionis) legitime docere possit de tali jure sibi competente ex vi privilegij concessi à Sede Apostolica, temporis vetustate excusante ab edictione illius. V. dicta nu. 1766.

ARTICULUS XIV.

De confirmatione electi.

1966. Postquam aliquis ad Prælaturam Ecclesiasticam Ecclesiæ viduatæ legitime electus est, confirmari debet à legitimo Superiore, ut dicitur c. postquam, 3. h. t. ibi: confirmationem petentium desideria, si nihil est, quod electum impediatur, impleantur. Ex quo colliges, electionem in principio esse liberæ voluntatis, sed confirmationem necessitatis; adeoque Superiorem ex officio teneri confirmare electum habilem, ac idoneum, ut habetur c. 3. de elect. & sapit justitiam; cum per electio-

nem